

WYROK

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Emilia Garbala

Protokolantka: Aldona Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2026 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 9 marca 2026 r. przez wykonawcę **Adama Koprowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PHIJ Gastro Centrum A.K., Al. Poznańska 70A, 64-920 Piła**, w postępowaniu prowadzonym przez: **22 Wojskowy Szpital Uzdrowskowo- Rehabilitacyjny Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Ciechocinku, ul. Wojska Polskiego 5, 87-720 Ciechocinek**, przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego: **C.S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Natural C.S., ul. Mikołaja Reja 3, 80-404 Gdańsk**,

orzeka:

1. **uwzględnia odwołanie** w zakresie zarzutów dotyczących oświadczenia Winterhalter oraz certyfikatu ISO dla Winterhalter w poz. 21 formularza cenowego i nakazuje zamawiającemu: unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty, odrzucenie oferty wykonawcy C.S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Natural C.S. na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Prawo zamówień publicznych oraz powtórzenie czynności badania i oceny ofert,
2. w pozostałym zakresie **oddala odwołanie**,
3. kosztami postępowania obciąża odwołującego w części 3/5 oraz uczestnika wnoszącego sprzeciw w części 2/5, i:
 - 3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika odwołującego, kwotę 701 zł 39 gr (słownie: siedemset jeden złotych trzydzieści dziewięć groszy) tytułem dojazdu pełnomocnika odwołującego na rozprawę, kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika uczestnika wnoszącego sprzeciw oraz kwotę 716 zł 00 gr (słownie: siedemset szesnaście złotych zero groszy) tytułem dojazdu pełnomocnika uczestnika wnoszącego sprzeciw na rozprawę,
 - 3.2. zasądza od uczestnika wnoszącego sprzeciw na rzecz odwołującego kwotę 2 131 zł 00 gr (słownie: dwa tysiące sto trzydzieści jeden złotych zero groszy) stanowiącą należną część kosztów postępowania odwoławczego poniesionych przez odwołującego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodnicząca:.....

Sygn. akt: KIO 1085/26

UZASADNIENIE

Zamawiający – 22 Wojskowy Szpital Uzdrowskowo- Rehabilitacyjny Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Ciechocinku, ul. Wojska Polskiego 5, 87-720 Ciechocinek, prowadzi w trybie podstawowym bez negocjacji, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Dostawa środków czystości dla 22 Wojskowego Szpitala Uzdrowskowo-Rehabilitacyjnego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Ciechocinku”, numer referencyjny: 4/TP1/D/2/2026. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 04.02.2026 r., nr 2026/BZP 00095299/01.

W dniu 09.03.2026 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło odwołanie wykonawcy Adama Koprowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PHIJ Gastro Centrum A.K., Al. Poznańska 70A, 64-920 Piła (dalej: „Odwołujący”), w którym Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 16 ustawy Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej: „ustawą Pzp”, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy Natural C.S., pomimo że jego oferta jest niezgodna z warunkami zamówienia określonymi w SWZ w zakresie Pakietu I odnośnie do:
 - a) wpisania przez ww. wykonawcę nieprawidłowych nazw produktów oraz producentów: Spule Blitz (poz. 9 formularza cenowego), Clinex Fast (poz. 10 formularza cenowego), Clinex Table (poz. 13 formularza cenowego), Hydrosept (poz. 14 formularza cenowego), co stanowi naruszenie części II ust. 3 SWZ w zw. z zał. nr 2 do SWZ,
 - b) niewypełnienia przez ww. wykonawcę warunków realizacji zamówienia określonych w części II ust. 5, dodatkowo w zakresie Pakietu I - pkt 8 SWZ, w wyniku czego Zamawiający naruszył również zasady równego traktowania

wykonawców,

2)art. 226 ust. 1 pkt 5 oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia ww. oferty, mimo że jest niezgodna z warunkami zamówienia, gdyż:

a)ww. wykonawca w zakresie Pakietu I złożył dokumenty, które nie potwierdzają, iż oferowane przez niego produkty spełniają wszystkie wymagania (parametry) wskazane w formularzu cenowym, a co za tym idzie nie posiadają przymiotu równoważnych przedmiotowych środków dowodowych,

b)ww. wykonawca w zakresie Pakietu I nie złożył wszystkich przedmiotowych środków dowodowych (certyfikatów ISO) wymaganych zgodnie z częścią VI ust. 1 pkt 1) SWZ,

3)art. 239 ust. 1 ustawy Pzp poprzez wybór oferty wykonawcy Natural C.S. jako najkorzystniejszej i zaniechanie wyboru oferty Odwołującego, pomimo że jest ona ofertą najkorzystniejszą wg kryteriów oceny ofert, spośród ofert niepodlegających odrzuceniu.

W związku z tym Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu w Pakiecie I:

1)unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,

2)dokonania powtórnej czynności badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty Odwołującego jako niepodlegającej odrzuceniu,

3)odrżucenia oferty wykonawcy Natural C.S..

W dniu 13.03.2026 r. wykonawca C.S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Natural C.S., ul. Mikołaja Reja 3, 80-404 Gdańsk (dalej: „Przystępujący”) zgłosił przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego. Izba stwierdziła, że przystąpienie zostało dokonane skutecznie.

W dniu 31.03.2026 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, w której poinformował o jego uwzględnieniu w całości.

Przystępujący 07.04.2026 r. zgłosił sprzeciw wobec uwzględnienia odwołania przez Zamawiającego i pismem z 10.04.2026 r. przedstawił swoją argumentację wraz z dowodami.

W trakcie posiedzenia Odwołujący przedłożył pismo procesowe wraz z dowodami i argumentacją odnoszącą się do argumentacji Przystępującego.

W trakcie rozprawy Odwołujący i Przystępujący podtrzymali swoje stanowiska w sprawie (Zamawiający nie stawiał się.)

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła następujący stan faktyczny sprawy.

Przedmiotem zamówienia jest sukcesywna dostawa środków czystości i artykułów przemysłowych w podziale na dwie części, przy czym przedmiotem Pakietu I są środki do mycia i czyszczenia sprzętu kuchennego.

W części VI specyfikacji warunków zamówienia (dalej: „SWZ”) w Pakiecie I Zamawiający żądał złożenia wraz z ofertą następujących przedmiotowych środków dowodowych i wskazał zasady ich oceny:

1)certyfikaty: system zarządzania jakością ISO 9001, system zarządzania środowiskiem ISO 14001 lub równoważne, wydane przez uprawnioną jednostkę certyfikującą zgodną z zaleceniami PCA (dotyczy producenta środków przedmiotu zamówienia),

2)dokumenty potwierdzające, że zaoferowany produkt spełnia wymagania tj. parametry wskazane w formularzu cenowym. Dokumentami mogą być karty charakterystyki, ulotki, pozwolenie na obrót produktem biobójczym (jeżeli dotyczy) lub inne dokumenty potwierdzające, że zaproponowany produkt spełnia wszystkie wymagania (parametry) określone w formularzu cenowym.

3)Zamawiający zaakceptuje równoważne przedmiotowe środki dowodowe, jeśli potwierdzą, że oferowane dostawy spełniają określone przez Zamawiającego wymagania, cechy lub kryteria.

4)W przypadku gdy Zamawiający wskazał nazwę produktu jako referencyjny, a Wykonawca w formularzu cenowym wskazał, że oferuje ten produkt referencyjny, nie jest wówczas zobowiązany do przedstawienia przedmiotowych środków dowodowych.

5)W przypadku niezłączenia przedmiotowych środków dowodowych Zamawiający nie przewiduje ich uzupełnienia, w takim przypadku oferta będzie podlegać odrzuceniu.

6)Ponadto przedstawione dokumenty należy podporządkować do każdej pozycji oferty, tzn. na dokumencie należy umieścić dopisek, którego pakietu i której pozycji dotyczy.

W części X SWZ w pkt 1.7. Zamawiający wskazał dodatkowo, że oferta musi zawierać „w zakresie Pakietu I (oświadczenie) producenta urządzeń Winterhalter do przeprogramowywania w/w urządzeń w celu ustawienia dozowania”.

Przystępujący złożył ofertę, do której dołączył formularz cenowy, w którym:

▪w poz. 1 z opisem: „Płynny alkaiczny środek do maszynowego mycia zastawy stołowej. skutecznie usuwający tłuszcze, osady skrobiowe - zapobiega ich powstawaniu, przeznaczony do mycia szkła, sztućców, zastawy stołowej, na bazie

wodorotlenku sodu (10-25%) i chloranu sodu (1-5%). Nadający się do porcelany, tworzyw sztucznych oraz stali szlachetnej. Dozowanie 2-3 ml/l. wartość pH 14, gęstość ok 1,33g/cm³, np. Gastro Star FR 6100 lub równoważny opak. 25kg” – wskazał: producent - Filer, nazwa produktu - Auto Wash,

- w poz. 2 z opisem: „Uniwersalny środek myjący z zawartością aktywnego chloru skutecznie usuwający osady po kawie i herbacie oraz barwniki, na bazie wodorotlenku potasu (10-25%) oraz chloranu (I) sodu (1-2,5%). Dozowanie 2-3 ml/l, wartość pH ok. 14, gęstość 1,33 g/cm³, np. Gastro Star FR 8400 lub równoważny opakowanie. 25 kg” – wskazał: producent - Filer, nazwa produktu - Clidor C 40,
- w poz. 9 z opisem: „Płyn do ręcznego mycia naczyń o gęstej konsystencji na bazie soli sodowej mono estrów kwasu C10-14 benzenosulfonowego (5-15%), etoksylovanego alkoholu tłuszczowego (5-15%), zawierający anionowe 5-15% środki powierzchniowo czynne, zalecane stężenie robocze 0,4ml na 1L wody, pH 0,04% r-ru 6,0-7,0. Płyn o przyjemnym zapachu (substancja zapachowa linalol) biodegradacja zgodnie z rozporządzeniem WE 648/2004. Dozowanie za pomocą urządzeń dozujących, np. Carofarm Citro lub równoważny Opak 10l” – wskazał: producent - Kiehl, nazwa produktu - Spule Blitz,
- w poz. 10 z opisem: „Gotowy płyn do rozpuszczania silnych i uporczywych zabrudzeń olejowo-tłuszczowych, przypalonych resztek jedzenia, nie pozostawiający smug ani zacieków, na bazie 2-butoksyetanolu 5-7%, etoksyilan 2-propyloheptanolu 2-4%, pH: 11, gęstość: 1g/cm³. np. Clinex Fast lub równoważny Opakowanie: butelka 1l ze spryskiwaczem” – wskazał: producent - Clinex, nazwa produktu - Clinex Fast,
- w poz. 13 z opisem: „Gotowy środek do mycia blatów i urządzeń kuchennych na bazie alkoholu etylowego <10%, Oksyetylenowany siarczanalkilo-sodowy >5%, Sól czterosodowa kwasu etylenodiaminotetraoctowego 1-2%, np. Clinex Table lub równoważny opakowanie 1l ze spryskiwaczem” – wskazał: producent - Clinex, nazwa produktu - Clinex Table,
- w poz. 14 z opisem: „Płynny gotowy do użycia preparat dezynfekcyjny na bazie propan-2-ol (20%), nadtlenuk wodoru (5%), zawierający komponenty antykorozyjne, nie niszczy gum i uszczeltek. Niszczy bakterie, wirusy, grzyby oraz przetrwalniki, np. Hydrosept lub równoważny. op. 1l” – wskazał: producent - Polchem, nazwa produktu - Hydrosept.

W ww. formularzu cenowym Przystępujący wymienił także inne produkty takich producentów jak: Dr Weigert, Winterhalter, Rational i Ecolab. Przystępujący dołączył certyfikaty ISO tylko dla producentów: Filer, Christeyns i Kiehl.

Przystępujący dołączył także oświadczenie producenta Winterhalter z 12.02.2026 r. o treści: „Firma Winterhalter Gastronom Polska oświadcza, że nie nakazuje użytkownikowi stosowania konkretnych preparatów myjących i nabyliczających podczas trwania standardowej 24 miesięcznej gwarancji pod groźbą jej utraty. Dotyczy to również braku konieczności stosowania preparatów firmy Winterhalter. Każdy użytkownik zmywarek Winterhalter ma prawo do stosowania preparatów myjąco-nabyliczających ogólnie dostępnych na rynku i przeznaczonych do maszynowego mycia naczyń. Należy przy tym pamiętać że producent zmywarki nie odpowiada za uszkodzenia powstałe w wyniku stosowania niewłaściwych środków myjąco-nabyliczających. Każda firma sprzedająca urządzenia może udzielać własnej (np. wydłużonej) gwarancji na określonych warunkach, których jednym z elementów może być konieczność stosowania konkretnych rozwiązań w zakresie stosowania chemii myjąco nabyliczającej. Jednocześnie informujemy że ze względu na jakość mycia, obniżenie kosztów eksploatacji oraz zminimalizowanie wizyt mających na celu ewentualne przeglądy i regulacje zawsze celowe jest stosowanie środków myjących oraz nabyliczających produkcji Winterhalter, których skład chemiczny oraz odpowiednia jakość zostały zaprojektowane przede wszystkim z uwzględnieniem najlepszych właściwości myjących zmywarek Winterhalter oraz odpowiedzialności społecznej i ekologicznej. Wszystkie obecnie produkowane zmywarki firmy Winterhalter wyposażone w fabryczne dozowniki mają możliwość ich regulacji z poziomu obsługi bez konieczności uruchamiania trybu serwisowego. Jednocześnie jeśli dostawca chemii dostarcza produkty innego producenta, ma możliwość podłączenia systemów dozujących bez utraty gwarancji pod warunkiem, że nie będzie ingerował w budowę oraz oprogramowanie zmywarki”.

Pismem z dnia 26.02.2026 r. Odwołujący zgłosił Zamawiającemu zastrzeżenia do oferty Przystępującego.

W odpowiedzi z dnia 05.03.2026 r. Zamawiający wskazał: „Odnosnie poz. 9 i 11 należy wskazać, że rozbieżności pomiędzy przedmiotowymi środkami dowodowymi a formularzem cenowym mają charakter albo skrótów nazwy produktu albo omyłek pisarskich. Wszystkie produkty spełniają wymagania Zamawiającego

Odnosnie certyfikatów ISO 9001, ISO 14001 Zamawiający nie określił wprost, że wymóg ich dołączenia dotyczy wszystkich produktów. Intencją Zamawiającego był wymóg załączenia tych certyfikatów w przypadku gdy to wykonawca jest producentem środków, albowiem certyfikaty ISO służą do weryfikacji zdolności wykonawcy do realizacji zamówienia zgodnie z określonymi normami. Niejasne zapisy SWZ nie mogą działać na niekorzyść wykonawcy.

Podobnie należy interpretować wymóg złożenia oświadczenia producenta urządzeń Winterhalter do przeprogramowywania ww urządzeń w celu ustawienia dozowania”. Oświadczenie takie ma sens prawny i formalny tylko w przypadku gdy Wykonawca zaproponował inne produkty niż oryginalne produkty eksploatacyjne producenta.

Nadmieniam, że w złożonym przez firmę NATURAL oświadczeniu firmy Winterhalter znajdują się zapisy

dotyczące ewentualnej regulacji dozowania produktu. Na marginesie należy wskazać że w ofercie firmy NATURAL wskazano oryginalne materiały eksploatacyjne firmy Winterhalter, dlatego też nie będzie konieczności przeprogramowywania zmywarek”.

W dniu 04.03.2026 r. Zamawiający poinformował o wyborze jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznając na rozprawie złożone odwołanie i uwzględniając dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz stanowiska Stron i Przystępującego złożone na piśmie i podane do protokołu rozprawy, zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba ustaliła wystąpienie przesłanek z art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. istnienie po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia przez niego szkody z uwagi na kwestionowane zaniechania Zamawiającego.

Ponadto Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 528 ustawy Pzp.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) i pkt 5 ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli:

2)c) została złożona przez wykonawcę, który nie złożył w przewidzianym terminie oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, lub podmiotowego środka dowodowego, potwierdzających brak podstaw wykluczenia lub spełnianie warunków udziału w postępowaniu, przedmiotowego środka dowodowego, lub innych dokumentów lub oświadczeń,

5) jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

Zarzuty dotyczące wskazania niewłaściwych producentów i produktu.

W poz. 10, 13 i 14 formularza cenowego Przystępujący wskazał odpowiednio:

- dla produktu Clinex Fast – producenta Clinex,
- dla produktu Clinex Table – producenta Clinex,
- dla produktu Hydrosept – producenta Polchem.

Odwołujący podniósł w odwołaniu, że oferta Przystępującego jest niezgodna z warunkami zamówienia, ponieważ wbrew wymaganiom Zamawiającego wskazał on w formularzu cenowym niewłaściwych producentów dla ww. produktów:

„W pozycji 10 formularza cenowego Wykonawca Natural zaoferował produkt Clinex Fast, a jako producenta tego produktu wpisał Clinex, podczas gdy producentem tego produktu zgodnie z kartą jego charakterystyki jest Cid-Rol.

W pozycji 13 formularza cenowego Wykonawca Natural zaoferował produkt Clinex Table, a jako producenta tego produktu wpisał Clinex, podczas gdy producentem tego produktu zgodnie z kartą jego charakterystyki jest Cid-Rol.

Analogicznie w pozycji 14 formularza cenowego Wykonawca Natural zaoferował produkt Hydrosept, a jako producenta tego produktu wpisał Polchem, podczas gdy producentem tego produktu zgodnie z kartą jego charakterystyki jest Amtra”.

Zgodnie zatem z argumentacją zawartą w odwołaniu, w poz. 10 i 13 Przystępujący powinien wpisać jako właściwego producenta – Cid-Rol, a w poz. 14 – Amtra.

W piśmie procesowym z 16.04.2026 r. Odwołujący wskazał jednak, że: „producentem produktu Clinex Fast Gast zgodnie z kartą charakterystyki jest Amtra, a nie Cid-Rol (...) producentem produktu Clinex Table zgodnie z kartą charakterystyki jest Amtra, a nie Cid-Rol (...) producentem produktu Hydrosept zgodnie z kartą charakterystyki jest Cid-Rol, a nie Amtra”. Przy każdym ww. stwierdzeniu Odwołujący wskazał, że „prostuje oczywistą omyłkę w tym zakresie”.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 555 ustawy Pzp Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu. Przy czym „zarzut” w postępowaniu odwoławczym przed Izbą jest rozumiany jako substrat okoliczności faktycznych i prawnych, które zostały wskazane w odwołaniu i to właśnie one określają zakres tego zarzutu. Innymi słowy: podane w odwołaniu okoliczności faktyczne będące podstawą postawienia zarzutu (w tym argumentacja zawarta w uzasadnieniu odwołania), jak też wskazane podstawy prawne tego zarzutu, określają jego granice (choć w przypadkach oczywistych Izba może samodzielnie dokonać subsumpcji). Oznacza to, że argumentacja (okoliczności faktyczne lub prawne) niezawarta w odwołaniu, a podnoszona przez odwołującego na dalszym etapie postępowania odwoławczego np. w kolejnych pismach procesowych lub na rozprawie, stanowi już nowe zarzuty, które nie mogą być przez Izbę rozpoznane. Powyższe znajduje potwierdzenie w konsekwentnym orzecznictwie Izby i sądów, w tym np. w wyroku z dnia 09.05.2024 r. o sygn. akt XXIII Zs 16/24, w którym Sąd Okręgowy stwierdził: „Izba jest związana zarzutami odwołania i nie może wyjść poza ich zakres. Jednoznacznie wskazuje to zatem na konieczność ich przemyślanego i precyzyjnego formułowania przez odwołującego. Możliwość stawiania zarzutów upływa z terminem na wniesienie odwołania. Jeżeli więc odwołujący na późniejszym etapie postępowania odwoławczego podnosi okoliczności, które nie zostały wyraźnie i wprost ujęte w treści wniesionego odwołania, to ich spóźnione wskazywanie nie może być brane przez Izbę pod uwagę. Nawet jeżeli odwołujący próbowałby powiązać nowe zarzuty z ogólnie określonymi okolicznościami faktycznymi wskazanymi w odwołaniu. Brak precyzyjnego przywołania podstawy prawnej i uzasadnienia zarzutu prowadzi do braku możliwości rozpatrzenia tego zarzutu przez Izbę (...). Stosownie zaś do treści art. 535 ustawy

PZP odwołujący może przedstawiać dowody aż do zamknięcia rozprawy, natomiast okoliczności faktyczne, z których chce wywodzić skutki prawne, musi uprzednio przedstawić precyzyjnie w odwołaniu, pod rygorem ich nieuwzględnienia przez Krajową Izbę Odwoławczą z uwagi na treść wspomnianego już art. 555 ustawy PZP. Rozgraniczenia wymagają bowiem okoliczności faktyczne konstytuujące zarzut, czyli określone twierdzenia o faktach, z których wywodzone są skutki prawne, od dowodów na ich poparcie. W pierwszej kolejności w postępowaniu odwoławczym muszą zostać wskazane fakty, z których wywodzone są przez odwołującego skutki prawne”.

Skoro zatem Odwołujący w odwołaniu wskazał, że Przystępujący podał niewłaściwych producentów dla produktów w poz. 10, 13 i 14 formularza cenowego, bo powinien był wskazać Cid-Rol w poz. 10 i 13 oraz Amtrę w poz. 14, to znaczy, że rozpoznaniu przez Izbę podlegają tak właśnie sformułowane zarzuty. Natomiast nie podlegają rozpoznaniu przez Izbę zarzuty sformułowane w odmienny sposób w piśmie procesowym z 16.04.2026 r., gdzie Odwołujący wskazał właściwych producentów odwrotnie. Nie jest bowiem „oczywistą omyłką” wskazanie jako właściwych jednych producentów zamiast innych. Jak powszechnie przyjmuje się w orzecznictwie, oczywista omyłka pisarska to niedokładność w pisowni, która nasuwa się każdemu od razu bez potrzeby dokonywania dalszych badań, jak np. niewłaściwe użycie wyrazu, widocznie mylna pisownia albo widoczne niezamierzone opuszczenie jakiegoś wyrazu. Błędne oznaczenie producenta nie mieści się w tak pojmowanej definicji oczywistej omyłki. Innymi słowy: podanie nazw jednych producentów (Cid-Rol do poz. 10 i 13 oraz Amtra do poz. 14) zamiast innych (Amtra do poz. 10 i 13 oraz Cid-Rol do poz. 14) nie jest taką oczywistą omyłką. Powyższego nie zmienia fakt, że na str. 6 odwołania Odwołujący wskazał: „Bezspornym jest, że Wykonawca Natural (...) nie przedłożył certyfikatów dla (...) Cid-Rol jako prawidłowy producent produktu Hydrosept zgodnie z kartą charakterystyki tego produktu - zamiast błędnie wskazanego producenta Polchem (poz. 14 formularza cenowego), (...) Amtra jako prawidłowy producent produktów: Clinex Fast oraz Clinex Table zgodnie z kartami charakterystyki tych produktów - zamiast błędnie wpisanego producenta Clinex (pozycja 10 i 13 formularza cenowego) (...)”. Mimo, że w tym fragmencie na str. 6 odwołania właściwi producenci produktów z poz. 10, 13 i 14 formularza cenowego zostali wskazani prawidłowo (jak stwierdził Odwołujący na rozprawie), nie można pominąć, że fragment ten dotyczył już innego, kolejnego zarzutu podniesionego w odwołaniu, tj. zarzutu dotyczącego braku złożenia certyfikatów ISO. Zatem producenci Amtra dla poz. 13 i 14 oraz Cid-Rol dla poz. 14 zostali na str. 6 odwołania wskazani przez Odwołującego w zupełnie w innym kontekście i dla uzasadnienia zupełnie innego zarzutu. Tym samym nie można automatycznie przyjąć, że w zakresie zarzutu dotyczącego podania przez Przystępującego niewłaściwych producentów, w odwołaniu doszło do oczywistej omyłki pisarskiej i w istocie Izba powinna rozpoznać ten zarzut w treści takiej jak na str. 6 odwołania (czyli w zakresie innego, kolejnego zarzutu) i jak w piśmie procesowym z 16.04.2026 r., a nie w treści takiej jak zawarta w odwołaniu.

Raz jeszcze należy podkreślić, że Izba rozpoznaje tylko zarzuty zawarte w odwołaniu. Zatem rolą odwołującego jest zadbać o to, by zarzuty w tymże odwołaniu zostały sformułowane na tyle precyzyjnie, by mogły zostać rozpoznane w kształcie zgodnym z intencjami odwołującego. Odwołujący nie może natomiast po wniesieniu odwołania zmieniać zarzutów, gdyż prowadziłoby to do naruszenia zasady równości stron w postępowaniu odwoławczym przed Izbą. Skutkiem takiej zmiany zarzutów po wniesieniu odwołania, zgodnie z art. 555 ustawy Pzp, jest ich nierozpoznanie przez Izbę.

Reasumując, Izba nie zgadza się z argumentacją Przystępującego, jakoby prawidłowo wpisał on w poz. 10, 13 i 14 jako producentów Clinex i Polchem, bo oznaczenie marki lub dystrybutora to to samo co wskazanie producenta. Izba uznaje ww. argumentację za całkowicie chybioną. Ale mimo to odwołanie w zakresie tego zarzutu zostało uznane za niezasadne, bo zarzut sformułowany w ten sposób, że prawidłowym producentem w poz. 10 i 13 jest Cid-Rol, a w poz. 14 – Amtra, nie potwierdził się (nawet złożone przez Odwołującego karty charakterystyki dla tych produktów przeczą tak sformułowanemu zarzutowi). A tylko w takim kształcie zarzut ten mógł być rozpoznany przez Izbę, skoro tak został opisany w odwołaniu.

Niezależnie od powyższego Odwołujący podniósł też, że „w pozycji 9 formularza cenowego Wykonawca wskazał produkt Spule Blitz, podczas gdy z karty technicznej złożonej z ofertą przez tego Wykonawcę wynika, że chodzi o produkt Spül Blitz green. Rodzi to uzasadnione wątpliwości czy są to tożsame produkty, pomimo zgodności producenta (Kiehl)”. Po pierwsze, należy wskazać, że niezgodność z warunkami zamówienia, o której mowa w art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, zachodzi wówczas, gdy oferta wykonawcy jest niezgodna z jasno wyrażonym postanowieniem zawartym w dokumentach wskazanych w art. 7 pkt 29 ustawy Pzp, tj. w opisie przedmiotu zamówienia, w wymaganiach związanych z realizacją zamówienia, w kryteriach oceny ofert, w wymaganiach proceduralnych lub w projektowanych postanowieniach umowy w sprawie zamówienia publicznego. Przy czym niezgodność ta również musi mieć charakter niewątpliwy. Zamawiający nie może zatem odrzucić oferty w oparciu o art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp, jeżeli nie można jednoznacznie stwierdzić, jaki wymóg wynika z warunków zamówienia lub czy oferta wykonawcy rzeczywiście jest niezgodna z warunkami zamówienia. Odrzucenie oferty w sytuacji braku wyraźnego wymagania, z którym oferta ta miałaby być niezgodna lub w sytuacji, gdy nie można bez wątpliwości stwierdzić niezgodności oferty z określonym

wymaganiem, stanowiłoby naruszenie zasad udzielania zamówień, o których mowa w art. 16 ustawy Pzp. W tym wypadku sam Odwołujący pisze, że zachodzą „uzasadnione wątpliwości czy są to tożsame produkty”, co oznacza, że sam nie ma pewności, czy oferta Przystępującego jest w tym zakresie niezgodna z warunkami zamówienia. Już tylko to powoduje, że zarzut zaniechania odrzucenia tej oferty nie może być uznany za zasadny. Po drugie, Odwołujący nie wykazał, że producent Kiehl wytwarza np. dwa różne produkty o nazwach: Spule Blitz oraz Spül Blitz green, co wskazywałoby na to, że rzeczywiście produkt wpisany do formularza cenowego nie jest tym, co produkt opisany w dołączonej karcie charakterystyki. Tymczasem Przystępujący przedstawił dowód w postaci oświadczenia spółki Kiehl & Zegarski Czyste rozwiązania sp. z o.o., w którym wskazano na możliwe różnice w pisowni i na to, że: „Produkt występujący pod tą nazwą jest jedynym w ofercie marki Kiehl, w związku z czym nie ma możliwości pomylić go z żadnym innym produktem”. W związku z tym należy przyjąć, że różnica w ww. nazwach wynika z wpisania w poz. 9 formularza cenowego nazwy w formie spolszczonej i skróconej i nie ma podstaw do stwierdzenia, że nie jest to ten sam produkt, co opisany w karcie charakterystyki. Dlatego również w tym zakresie zarzut został uznany za niezasadny.

W konsekwencji odwołanie w zakresie zarzutów dotyczących poz. 9, 10, 13 i 14 zostało oddalone.

Zarzut dotyczący oświadczenia Winterhalter.

Zamawiający wymagał, aby oferta zawierała „w zakresie Pakietu I (oświadczenie) producenta urządzeń Winterhalter do przeprogramowywania w/w urządzeń w celu ustawienia dozowania”.

Przystępujący złożył oświadczenie producenta Winterhalter z 12.02.2026 r., w którym wskazano m.in.: „Wszystkie obecnie produkowane zmywarki firmy Winterhalter wyposażone w fabryczne dozowniki mają możliwość ich regulacji z poziomu obsługi bez konieczności uruchamiania trybu serwisowego. Jednocześnie jeśli dostawca chemii dostarcza produkty innego producenta, ma możliwość podłączenia systemów dozujących bez utraty gwarancji pod warunkiem, że nie będzie ingerował w budowę oraz oprogramowanie zmywarki”.

Odwołujący wskazał w odwołaniu, że „Natural nie posiada zezwolenia (oświadczenia) producenta urządzeń Winterhalter na przeprogramowywanie jego zmywarek w celu ustawienia dozowania (czy to na gwarancji czy poza gwarancją). Dowodem na posiadanie takiego zezwolenia przez wskazanego Wykonawcę nie jest bynajmniej złożone przez niego oświadczenie Winterhalter Gastronom Polska Sp. z o.o. datowane na 12.02.2026 r. (...) Zamawiający najwyraźniej nie zauważa, że sens oświadczenia firmy Winterhalter jest taki, że producent ten nie nakazuje użytkownikowi stosowania konkretnych preparatów myjących i nabłyszczających w okresie gwarancji, w tym również preparatów firmy Winterhalter, podkreślając jednocześnie, że ze względu na jakość mycia, obniżenie kosztów eksploatacji oraz zminimalizowanie wizyt mających na celu ewentualne przeglądy i regulacje, celowe jest ich stosowanie. Tyle i tylko tyle. W żadnym zaś fragmencie tego pisma wskazany producent nie udziela ani nie potwierdza posiadanego przez Wykonawcę Natural zezwolenia na przeprogramowywanie zmywarek firmy Winterhalter w celu ustawienia dozowania. Nawet bowiem jeśli - jak wynika z ostatniego zdania oświadczenia firmy Winterhalter z dnia 12.02.2026 r. - dostawca chemii dostarcza produkty chemii innego producenta, to ma możliwość podłączenia systemów dozujących, ale pod warunkiem, że nie będzie ingerował w oprogramowanie zmywarki. Wobec tego trudno sobie wyobrazić, aby bez posiadania rzeczzonego zezwolenia, taka ingerencja była możliwa”. Do odwołania Odwołujący dołączył dowód, tj. oświadczenie Winterhalter Gastronom Polska sp. z o.o. o treści: „Informujemy, że firma Natural C.S. Gdańsk nie posiada żadnych uprawnień do przeprowadzania czynności serwisowych w zmywarkach Winterhalter będących na gwarancji”.

Izba stwierdziła, że Przystępujący w formularzu cenowym w poz. 1 i 2 wskazał środki chemiczne producenta Filer, natomiast nie przedłożył oświadczenia Winterhalter o wyrażeniu zgody na przeprogramowywanie przez Przystępującego urządzeń w celu ustawienia dozowania. Przy czym zgodnie z pkt 1.7. części X SWZ oświadczenie takie powinno być złożone wraz z ofertą („oferta musi zawierać”), co jest też zgodne z art. 107 ust. 1 ustawy Pzp, w myśl którego przedmiotowe środki dowodowe składa się wraz z ofertą. Izba zauważa przy tym pewną niestaranność i niekonsekwencję Zamawiającego, który tego przedmiotowego środka dowodowego nie wymienił jednocześnie w części VI SWZ, ale nie zmienia to faktu, że obowiązkiem wykonawcy jest zapoznać się z całą treścią dokumentów zamówienia i złożyć wszystkie wymagane dokumenty, w tym przedmiotowe środki dowodowe, bez względu na to, w którym miejscu SWZ zostały wskazane.

Jednocześnie należy stwierdzić, że oświadczenie Winterhalter z 12.02.2026 r. przedłożone przez Przystępującego nie zawiera zgody na przeprogramowywanie urządzeń w celu ustawienia dozowania. W oświadczeniu tym jest mowa o tym, że użytkownik może stosować dowolne preparaty myjące i nabłyszczające, choć producent Winterhalter nie odpowiada za uszkodzenia powstałe w wyniku stosowania niewłaściwych środków i zaleca stosowanie preparatów jego produkcji, jak też o tym, że możliwość regulacji dozowników z poziomu obsługi nie wymaga uruchamiania trybu serwisowego i jest możliwość podłączenia systemów dozujących bez utraty gwarancji przy stosowaniu preparatów innego producenta pod warunkiem braku ingerencji w budowę oraz oprogramowanie zmywarki. Z oświadczenia wynika zatem, że przy zastosowaniu preparatów innego producenta użytkownik może ustawić dozowanie bez utraty gwarancji, o ile nie będzie to wymagało ingerencji w oprogramowanie zmywarki. Tym samym producent

założył, że w określonych sytuacjach taka ingerencja może być konieczna.

Najwyraźniej takie samo założenie poczynił Zamawiający, skoro żądał złożenia oświadczenia Winterhalter dotyczącego przeprogramowania zmywarki. Przystępujący wyjaśniał przy tym na rozprawie, że w istocie z poziomu obsługi nie zachodzi taka konieczność. Ale jeżeli rzeczywiście nie ma potrzeby przeprogramowania zmywarki przy zastosowaniu preparatów innego producenta w celu ustawienia dozowania, to Przystępujący powinien był w terminie 5 dni od dnia publikacji SWZ złożyć odwołanie na treść pkt 1.7. części X SWZ i zakwestionować wymóg złożenia ww. oświadczenia. Przystępujący (ani żaden inny wykonawca) tego nie uczynił, zatem na obecnym etapie wymóg ten jest wiążący dla Zamawiającego i wszystkich wykonawców i nie może zostać zignorowany jako „niepotrzebny”.

W szczególności, skoro wymóg ten jest obowiązujący, to niewymaganie złożenia ww. oświadczenia od Przystępującego, stanowiłoby naruszenie zasad przejrzystości, równego traktowania i uczciwej konkurencji, o których mowa w art. 16 pkt 1 i 2 ustawy Pzp. Zwłaszcza, że Odwołujący złożył oświadczenie Winterhalter o treści: *„Niniejszym zaświadczaamy i potwierdzamy, że firma: PHU Gastro Centrum A.K. (...) jako dostawca produktów chemicznych marki Winterhalter posiada uprawnienia w zakresie przeprowadzania regulacji, ustawień dozowania oraz przeprogramowania urządzeń Winterhalter (...)”*, zatem właśnie podobnej treści oświadczenie powinien też złożyć Przystępujący. Tymczasem Przystępujący złożył wraz z ofertą oświadczenie z 12.02.2026 r., którego treść, jak już wyżej wskazano, nie odpowiada wymogowi pkt 1.7. części X SWZ, a ponadto przedłożył jako dowód na rozprawie oświadczenie Winterhalter o treści: *„Niniejszym zaświadczam i potwierdzam, że Pracownicy firmy: NATURAL CEZARY SZAJRYCH (...) od 2024 przechodzą szkolenia i posiadają wiedzę dotyczącą przeprogramowania systemów dozowania zmywarek Winterhalter. Zgodnie z polityką firmy Winterhalter Gastronom Polska Sp. z o.o. uzyskane uprawnienia podlegają procesowi corocznego odnawiania”*. Wprawdzie z ww. oświadczenia można wywieść, że Przystępujący posiada uprawnienia do przeprogramowywania zmywarek Winterhalter, ale nie można pominąć faktu, że oświadczenie to zostało złożone dopiero na rozprawie, podczas gdy miało być złożone wraz z ofertą. Jest to szczególnie istotne w świetle faktu, że Zamawiający w pkt 5 części VI SWZ wyraźnie wskazał, że nie zamierza stosować art. 107 ust. 2 ustawy Pzp („W przypadku niezłączenia przedmiotowych środków dowodowych Zamawiający nie przewiduje ich uzupełnienia, w takim przypadku oferta będzie podlegać odrzuceniu”). Tym samym złożenie ww. oświadczenia (będącego przedmiotowym środkiem dowodowym) dopiero na rozprawie jest już działaniem spóźnionym, gdyż oświadczenie to nie podlega uzupełnieniu. Jego niezłożenie wraz z ofertą, jak wynika z pkt 5 części VI SWZ, skutkuje odrzuceniem oferty.

Reasumując, oświadczenie Winterhalter z 12.02.2026 r. nie zawiera zgody producenta na przeprogramowywanie przez Przystępującego zmywarek. Skoro zatem Przystępujący nie złożył wraz z ofertą właściwego oświadczenia, to jego oferta podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp. Dlatego odwołanie w zakresie tego zarzutu zostało uwzględnione.

Zarzut dotyczący certyfikatów ISO.

Zamawiający wymagał złożenia jako przedmiotowych środków dowodowych również certyfikatów: „system zarządzania jakością ISO 9001, system zarządzania środowiskiem ISO 14001 lub równoważne, wydane przez uprawnioną jednostkę certyfikującą zgodną z zaleceniami PCA (dotyczy producenta środków przedmiotu zamówienia)”. Jednocześnie z pkt 4 części VI SWZ wskazał: „W przypadku gdy Zamawiający wskazał nazwę produktu jako referencyjny, a Wykonawca w formularzu cenowym wskazał, że oferuje ten produkt referencyjny, nie jest wówczas zobowiązany do przedstawienia przedmiotowych środków dowodowych”. Oznacza to, że wykonawca był zwolniony z obowiązku przedkładania ww. przedmiotowych środków dowodowych w sytuacji, gdy Zamawiający wskazał produkt referencyjny i taki sam produkt wykonawca zaoferował.

Odwołujący podniósł w odwołaniu, że Przystępujący *„nie przedłożył certyfikatów dla pozostałych producentów oferowanych produktów, tj. Dr. Weigert, Winterhalter, Cid-Rol jako prawidłowy producent produktu Hydrosept zgodnie z kartą charakterystyki tego produktu - zamiast błędnie wskazanego producenta Polchem (poz. 14 formularza cenowego), Rational, Amtra jako prawidłowy producent produktów: Clinex Fast oraz Clinex Table zgodnie z kartami charakterystyki tych produktów - zamiast błędnie wpisanego producenta Clinex (pozycja 10 i 13 formularza cenowego) oraz Ecolab”*.

Na rozprawie Odwołujący ograniczył swoją argumentację już tylko do poz. 21 formularza cenowego, w którym Zamawiający opisał: „Tabletki do programu samooczyszczania zmywarki tunelowej Winterhalter, przeznaczone do usuwania kamienia i osadów każdego rodzaju, zawierające fosforany 5-15%, niejonowe środki powierzchniowo czynne < 5%, pH 9,5 op. 200g waga 1szt ok 8g”. Przystępujący wskazał w tej pozycji producenta – Winterhalter i produkt - A 15 MC. Przystępujący argumentował, że w poz. 21 wskazany został Winterhalter i właśnie produkt tego producenta zaoferował, zatem nie musiał składać przedmiotowych środków dowodowych w postaci certyfikatu ISO dla Winterhalter. Jak słusznie jednak zauważył Odwołujący, w poz. 21 produktem nie jest zmywarka, tylko tabletki do zmywarki. Tymczasem Zamawiający wskazał Winterhalter jako zmywarkę, natomiast nie wskazał produktu referencyjnego dla tabletek do zmywarki. Zgodnie zaś z pkt 4 części VI SWZ, w przypadku braku wskazania produktu referencyjnego przez Zamawiającego, wykonawcy zobowiązani byli złożyć przedmiotowe środki dowodowe. Oznacza to, że skoro

Zamawiający nie wskazał produktu referencyjnego dla tabletek do zmywarki w poz. 21, a Przystępujący zaoferował tabletki A 15 MC producenta Winterhalter, to powinien był dołączyć właściwe certyfikaty dla producenta Winterhalter.

W tym miejscu Izba zwraca uwagę, że zarówno zamawiający muszą przemyśleć swoje wymagania formułując je w dokumentach zamówienia, jak i wykonawcy muszą je uważnie czytać, żeby prawidłowo przedłożyć wymagane dokumenty. Po upływie terminu składania ofert treść SWZ i innych dokumentów zamówienia jest już niezmienna i wiążąca zarówno dla zamawiającego, jak i dla wszystkich wykonawców. Innymi słowy: po upływie terminu składania ofert jest już za późno na deliberowanie, czy dany wymóg jest zasadny, potrzebny lub „sensowny”, bo na tym etapie po prostu musi być on spełniony. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy dane postanowienie jest niejasne i wówczas zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Izby, musi być interpretowane na korzyść wykonawcy. Ale taka sytuacja nie ma miejsca w tym przypadku, gdyż treść poz. 21 formularza cenowego i treść pkt 4 części VI SWZ są jasne: przy braku wskazania produktu referencyjnego obowiązkiem wykonawcy było przedłożyć certyfikat ISO dla producenta oferowanego produktu.

Nie można się też zgodzić z argumentacją Zamawiającego zawartą w piśmie z 05.03.2026 r. skierowanym do Odwołującego, w którym wskazał on, że *„Intencją Zamawiającego był wymóg załączenia tych certyfikatów w przypadku gdy to wykonawca jest producentem środków, albowiem certyfikaty ISO Służą do weryfikacji zdolności wykonawcy do realizacji zamówienia zgodnie z określonymi normami”*. Po pierwsze, takie rozumienie tego wymogu nie wynika z jego treści, gdzie Zamawiający wskazał jedynie: „dotyczy producenta środków przedmiotu zamówienia”. Jeżeli Zamawiającemu chodziło o to, że tym producentem ma być wykonawca składający ofertę, to powinien to jasno napisać. Po drugie, żaden z wykonawców nie zrozumiał tego wymogu tak, jak opisał go Zamawiający w piśmie z 05.03.2026 r., o czym świadczy fakt, że każdy z nich dołączył do oferty szereg różnych certyfikatów dla różnych producentów oferowanych produktów - tyle, że Przystępujący nie dołączył certyfikatu ISO dla Winterhalter. Nie ma zatem podstaw, by uznać, że jakiegokolwiek postanowienie w omawianym zakresie było niejasne i powinno być interpretowane na korzyść Przystępującego.

Ponadto Izba nie zgodziła się z Przystępującym, że Odwołujący dokonał rozszerzenia zarzutu, ponieważ w treści odwołania nie wskazywał na poz. 21 formularza cenowego. Izba zwraca uwagę, że w odwołaniu Odwołujący nie opisał zarzutu poprzez wskazywanie pozycji formularza cenowego, a poprzez wskazanie producentów, dla których Przystępujący nie przedłożył certyfikatów ISO. Wśród producentów wskazanych w odwołaniu od początku był Winterhalter, zatem zarzut nie został na rozprawie rozszerzony, a jedynie ograniczony do wskazania tego producenta wyłącznie w poz. 21 formularza cenowego (przy czym Odwołujący nie wycofał tego zarzutu w odniesieniu do pozostałych wskazanych w nim producentów). Dlatego Izba rozpoznała ten zarzut i stwierdziła, że Przystępujący powinien był dołączyć do oferty certyfikat ISO dla producenta tabletek Winterhalter z uwagi na brak wskazania produktu referencyjnego w poz. 21.

Reasumując, Izba uznała zarzut za zasadny w zakresie, w jakim dotyczył on poz. 21 formularza cenowego, gdyż Przystępujący nie złożył wraz z ofertą certyfikatu ISO dla Winterhalter jako producenta tabletek i certyfikat ten nie podlegał uzupełnieniu w trybie art. 107 ust. 2 ustawy Pzp, zgodnie z postanowieniem Zamawiającego zawartym w pkt 5 części VI SWZ, co oznacza konieczność odrzucenia oferty Przystępującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. c) ustawy Pzp. Jednocześnie Izba uznała zarzut za niezasadny w pozostałym zakresie, tj. w zakresie, w jakim dotyczył on innych producentów wskazanych w odwołaniu, ponieważ w tym przypadku Przystępujący oferował produkty referencyjne, więc był zwolniony z obowiązku przedkładania przedmiotowych środków dowodowych (pomijając to, że z przyczyn wskazanych wyżej, zarzut dotyczący producentów Amtra i Cid-Rol został oddalony, więc kwestia przekładania dla nich jakichkolwiek dokumentów i tak jest bezprzedmiotowa). Zarzut dotyczący certyfikatów ISO został więc częściowo uwzględniony i częściowo oddalony przez Izbę.

Zarzut dotyczący parametrów dozowania i stężenia.

W formularzu cenowym:

- w poz. 1 Zamawiający wymagał płynnego alkaicznego środka do maszynowego mycia zastawy stołowej, dozowanie 2-3 ml/l, wartość pH 14, gęstość ok 1,33g/cm³, np. Gastro Star FR 6100 lub równoważny opak. 25kg – Przystępujący zaoferował produkt Auto Wash,
- w poz. 2 Zamawiający wymagał uniwersalnego środka myjącego, dozowanie 2-3 ml/l, wartość pH ok. 14, gęstość 1,33 g/cm³, np. Gastro Star FR 8400 lub równoważny opakowanie. 25 kg” – Przystępujący zaoferował produkt Clidor C 40,
- w poz. 9 Zamawiający wymagał płynu do ręcznego mycia naczyń, zalecane stężenie robocze 0,4ml na 1L wody, np. Carofarm Citro lub równoważny Opak 10l” – Przystępujący zaoferował produkt Spule Blitz.

Odwołujący wskazał w odwołaniu, że:

- w poz. 1: *„Wykonawca Natural zaproponował środek Auto Wash, którego dozowanie wynosi 1-3 g/l, a jego gęstość wynosi 1,300; czyli 1ml = 1,3g, dlatego produktu Auto Wash należy zadozować od 1,3g do 3,9g/l, czyli produkt jest niezgodny z wymaganiami SWZ, ponieważ należy go zadozować 30% więcej niż wymagał Zamawiający. Tym samym uznać należy, że produkt ten nie jest równoważny”;*

- w poz. 2: „Wykonawca Natural zaproponował środek Clidor C40, którego dozowanie wynosi 1-3 g/l, a jego gęstość wynosi: 1,33, czyli 1ml=1,33g, dlatego produktu Clidor C40 należy zadozować od 1,33g3,99g/l, czyli produkt jest niezgodny z wymaganiami SWZ, ponieważ należy go zadozować 32% więcej niż wymagał Zamawiający. Także w tym wypadku uznać należy, że produkt zaoferowany przez Wykonawcę Natural nie jest równoważny”;
- w poz. 9: „Wykonawca Natural zaproponował środek Spule Blitz, który pracuje na stężeniach 0,5-1ml/l wody. Produkt jest zatem niezgodny z wymaganiami SWZ, albowiem należy go zadozować od 25% do 150% więcej w odniesieniu do produktu wymaganego. W związku z tym produkt nie jest równoważny”.

Na tak sformułowane zarzuty Przystępujący w piśmie procesowym z 10.04.2026 r. odpowiedział:

„Przystępujący wyjaśnia co do: Clidor C 40 oraz Auto Wash

Zamawiający wskazał w OPZ produkty wzorcowe w poz. 1 Gastro Star FR 6100 oraz w poz. 2 Gastro Star FR 8400. Z kart technicznych dołączonych do pisma wynika, że dozowanie tych produktów wynosi od 2-4 ml / 1 litr wody czyli szerszy zakres niż dozowanie produktów Auto Wash oraz Clidor C 40. Oczywiście dozowanie ustawia się m.in. w zależności od twardości wody. Naturalnym jest, że dla wody miękkiej ustawia się niższe dozowanie, dla twardszej wyższe. Karta techniczna obu produktów wskazuje iż dozowanie uzależnione jest od twardości wody.

Dowód nr 5: Załącznik nr 5 do niniejszego pisma dane techniczne (instrukcja GASTRO STAR);

Dowód nr 6: potwierdzenie KIEHL z dnia 16.02.2026 r.

W związku z powyższym Oferta Przystępującego jest ważna i nie podlega odrzuceniu a zarzuty wskazane w odwołaniu są chybione i nie znajdują uzasadnienia w stanie faktycznym”.

Przystępujący dołączył dowód nr 5 w postaci karty charakterystyki Gastro Star FR 8400 oraz dowód nr 6 w postaci oświadczenia spółki Kiehl&Żegarski Czyste rozwiązania sp. z o.o., w którym wskazano m.in.: „Produkt do mycia naczyń o nazwie handlowej SPUL BLITZ może być stosowany w rozcieńczeniu 0,2 ml / 1 L wody”.

W piśmie z 16.04.2026 r. i na rozprawie Odwołujący odniósł się do ww. argumentacji Przystępującego z pisma z 10.04.2026 r., przy czym:

- w pierwszej kolejności ustalił, że Zamawiający używa wody miękkiej, poprzez złożenie dowodu w postaci korespondencji mailowej z Zamawiającym, w której potwierdził on, że posiada zmiękczacze do wody (zresztą z kart charakterystyki produktów referencyjnych wynika, że wymagane dozowanie zostało ustalone dla wody miękkiej),
- następnie z uwagi na to, że Zamawiający podał wymagane dozowanie w mililitrach na litr, podczas gdy w kartach charakterystyki oferowanych produktów Auto Wash i Clidor C 40 dozowanie podane jest w gramach na litr, Odwołujący dokonał odpowiednich przeliczeń, w tym przeliczenia zgodnie ze wzorem:

$$V (\text{objętość, ml}) = \frac{\text{Masa (g)}}{\text{Gęstość (g/ml)}}$$

W przypadku Auto Wash, gdzie dozowanie wynosi 1-3 g/l, a gęstość 1,3 g/cm³:

1g Dolna granica = _____ ≈ 0,77 ml/l 1,3 g/ml	3 g Górna granica = _____ ≈ 2,31 ml/l 1,3 g/ml
---	--

W przypadku Clidor C 40, gdzie dozowanie wynosi 1-3 g/l, a gęstość 1,33 g/cm³:

1g Dolna granica = _____ ≈ 0,75 ml/l 1,33 g/ml	3 g Górna granica = _____ ≈ 2,26 ml/l 1,33 g/ml
--	---

Przystępujący złożył na rozprawie jako dowód własne wyliczenia, w których uzyskał takie same wyniki:

- m
- pierwsza strona dowodu to wzór: $V = \frac{m}{\rho}$,
- P
- 1g
- druga strona dowodu to wyliczenie: $V = \frac{1g}{1,3} = 0,77 \text{ ml}$,
- 1,3
- 1g
- trzecia strona dowodu to wyliczenie: $V = \frac{1g}{1,33} = 0,75 \text{ ml}$.
- 1,33

Z powyższego wynika, że dozowanie preparatu Auto Wash i Clidor C 40 nie mieści się w wymaganym przedziale 2-3 ml/l, ale nie oznacza to, że oferta Przystępującego jest niezgodna z warunkami zamówienia. Należy bowiem zwrócić uwagę, że skoro dolna granica stosowania tych produktów wynosi 0,77 ml/l i 0,75 ml/l to jest to wynik w istocie lepszy od wymaganego przez Zamawiającego 2-3 ml/l. Oznacza to bowiem, że trzeba zużyć mniej koncentratu, aby uzyskać taką samą ilość roztworu. Tym samym oferowane produkty, tj. Auto Wash i Clidor C 40, należy uznać za produkty równoważne do referencyjnych, bo są nie gorsze niż referencyjne, a nawet lepsze, bo wydajniejsze.

Podobnie rzecz się ma z produktem Spule Blitz z poz. 9 formularza cenowego, którego stężenie wg Odwołującego wynosi 0,5-1ml/l wody, podczas gdy Zamawiający wymagał 0,4 ml/l. Należy jednak zauważyć, że z dowodu złożonego przez Przystępującego, tj. z oświadczenia spółki Kiehl&Żegarski Czyste rozwiązania sp. z o.o.,

wynika, że produkt ten może być też stosowany w rozcieńczeniu 0,2 ml/l wody, co jest wydajnością wyższą od wymaganej przez Zamawiającego. Tym samym Spule Blitz należy uznać za produkt równoważny do referencyjnego, bo jest nie gorszy niż referencyjny, a nawet lepszy. Izba nie widzi przy tym podstaw do podważania mocy dowodowej tego dowodu z powodu tego, że spółka Kiehl&Żegarski Czyste rozwiązania jest autoryzowanym importerem, a nie producentem ww. preparatu. Zdaniem Izby autoryzowany importer jest podmiotem, który może (i powinien) posiadać odpowiednią wiedzę o oferowanych produktach. Skoro zatem brak jest kontrdowodu co do możliwego stężenia Spule Blitz (0,2 ml/l wody), to nie ma podstaw do kwestionowania ww. oświadczenia wyłącznie z powodu tego, że podmiot, który je wystawił, nie jest producentem. Już tylko na marginesie Izba wskaże, że w poz. 9 Zamawiający podał stężenie 0,4 ml/l jedynie jako „zalecane”, czyli nie obowiązkowe.

Reasumując, Izba stwierdziła, że Przystępujący w poz. 1, 2 i 9 formularza cenowego zaoferował produkty równoważne, gdyż ich dozowanie i stężenie jest nie gorsze niż wymagane przez Zamawiającego, a nawet lepsze. Dlatego odwołanie w zakresie tego zarzutu zostało oddalone.

Wobec powyższego Izba postanowiła jak w sentencji, orzekając na podstawie art. 552 ust. 1, art. 553 i art. 554 ust. 1 ustawy Pzp.

Orzeczenie Izby zostało wydane w oparciu o dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia oraz w oparciu o stanowiska i dowody Odwołującego i Przystępującego przedstawione w pismach procesowych i na rozprawie. Izba pominęła natomiast dowód przekazany przez Odwołującego po zamknięciu rozprawy (dotyczący producenta Polchem), ponieważ zgodnie z art. 535 ustawy Pzp w brzmieniu obowiązującym w dniu wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia, dowody na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej, strony i uczestnicy postępowania odwoławczego mogą przedstawiać aż do zamknięcia rozprawy.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 574 ustawy Pzp oraz w oparciu o § 7 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 w zw. z § 5 pkt 1 i pkt 2 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Izba stwierdziła, że bez względu na ilość punktów, w których Odwołujący ujął postawione zarzuty, w istocie odwołanie zawiera cztery zarzuty dotyczące: zaniechania wskazania właściwych producentów i produktu, zaniechania złożenia oświadczenia Winterhalter co do przeprogramowania zmywarki, zaniechania złożenia certyfikatów ISO oraz zaniechania zaoferowania produktów równoważnych z właściwym dozowaniem i stężeniem.

Spośród zatem ww. czterech zarzutów wskazanych w odwołaniu Izba:

- uwzględniła zarzut dotyczący oświadczenia Winterhalter,
- częściowo uwzględniła zarzut dotyczący certyfikatu ISO (tylko co do poz. 21),
- oddaliła zarzut dotyczący wskazania producentów i produktu,
- częściowo oddaliła zarzut dotyczący certyfikatów ISO (co do pozostałych producentów poza Winterhalter),
- oddaliła zarzut dotyczący dozowania i stężenia produktów równoważnych.

Oznacza to, że Przystępujący (jako uczestnik wnoszący sprzeciw) odpowiada za koszty postępowania odwoławczego w części 2/5 stosownie do dwóch zarzutów uwzględnionych, a Odwołujący – w części 3/5 (stosownie do trzech zarzutów oddalonych).

Na koszty postępowania odwoławczego składa się: wpis od odwołania w wysokości 7.500 zł, wynagrodzenie pełnomocnika Odwołującego w wysokości 3.600 zł, koszt dojazdu pełnomocnika Odwołującego w wysokości 701,39 zł (w tym: 163,39 zł - dojazd i 538 zł - hotel) oraz wynagrodzenie pełnomocnika Przystępującego w wysokości 3.600 zł, koszt dojazdu pełnomocnika Przystępującego w wysokości 716 zł (w tym: 218,20 zł - dojazd, 462,80 zł – hotel, 35 zł – miejsce postojowe), co razem daje kwotę 16.117,39 zł. Tym samym Przystępujący odpowiada za koszty postępowania odwoławczego w wysokości 6.446,96 zł (2/5 z 16.117,39 zł), a Odwołujący - w wysokości 9.670,44 zł (3/5 z 16.117,39 zł).

Odwołujący poniósł dotychczas koszty w wysokości 11.801,39 zł (wpis od odwołania + wynagrodzenie pełnomocnika + dojazd), a powinien ponieść je w wysokości 9.670,44 zł. Przystępujący poniósł dotychczas koszty w wysokości 4.316 zł (wynagrodzenie pełnomocnika + dojazd), a powinien ponieść je w wysokości 6.446,96 zł.

Wobec powyższego zasadny jest zwrot kosztów od Przystępującego na rzecz Odwołującego w wysokości 2.130,95 zł, co skutkować będzie poniesieniem kosztów przez każdego z nich w wysokości adekwatnej do wyniku postępowania odwoławczego (11.801,39 – 2.130,95 = 9.670,44; 4.316 + 2.130,95 = 6.446,95).

Przy czym zgodnie z § 7 ust. 6 ww. rozporządzenia ww. kwota podlega zaokrągleniu w górę do 2.131 zł.

Przewodnicząca